

Pohled na řešenou lokalitu z úpatí Pavího vrchu nad tunelem Mrázovka

Pohled na řešenou lokalitu z pěší lávky nad Smíchovským nádražím

Smíchov City – Západní park

Komentář k vybrané lokalitě pro bakalářskou práci

Jedná se o brownfieldové území bývalého nákladového nádraží, jehož příští urbanistická koncepce s využitím současného genia loci nepočítá. V blokovém systému urbanistické studie příští převážně obytné zástavby jsou pro rekreační parkové plochy ponechány dvě obdélné plochy stýkající se „na střih“ ve svých rozích. V tomto jejich styku bude umístěna nová místní škola. Můžeme tedy očekávat, že bakalářskou prací navržený park by měl počítat s poměrně velkým a specifickým funkčním zatížením jako školní předprostor.

Komentář ke struktuře, prezentaci a duchovnímu přínosu bakalářské práce

Sedmdesát pět neočíslovaných stran této bakalářské práce představovalo pro oponenta zprvu nepřehlednou houštinu. Pochopení bakalářské práce připomínalo vyplňování křížovky, kde sdělení čeká až na konci. Bohužel „tajenkou křížovky“ byla převážně prázdnota.

Práce dvou semestrů nepřinesla nic, co by bylo možné chápat jako tvorbu městského parku, nebo alespoň pokus o ni – žádný řídicí koncept nebo prostorový řád, žádná jasná idea, žádná skrytá poezie,

Komentář k celkovému architektonickému a funkčnímu řešení

Překvapením bylo, že práce nereaguje ani na řadu důležitých vnějších funkčních vstupů a okolností.

Nereaguje řádným způsobem na budoucí klíčovou přítomnost školy. Z titulu veřejné budovy bude mít škola nárok na určitou architektonickou monumentalitu svého okolí a bude zdrojem výrazného funkčního zatížení parku. S návalovým zatížením školního předprostoru je třeba se patřičně vypořádat, aby se z kladného potenciálu nestal negativní znak místa. Nestalo se.

Stejně tak nereaguje bakalářská práce na nutné pěší a cyklistické propojení od železničního mostu směrem k radlickému údolí a parku Santoška. Pěší a cyklistické lávky železničního mostu budou generovat v podélné ose budoucího parku nezanedbatelný tranzitní provoz.

Trasování parkových cest pro pěší je nahodilé a stereotypní. Umělé rozvlhnutí travnatých ploch mezi nimi postrádá jak zřetelný funkční důvod, tak čitelný architektonický koncept. Výsledkem je esteticky rozpačitý a funkčně obtěžující „vyšlizmus“.

Dimenze komunikací podél budov lemujících park bylo třeba konsultovat a definovat jejich kapacitu s architekty ateliéru A69, což se zřejmě nestalo.

Pokud by se totiž mělo nastupovat do jednotlivých sekcí sousedních zřejmě obytných bloků z exteriéru, tzn. z parku, měly by zde zřejmě proběhnout regulérní zásobovací komunikace.

Pokud by se do jednotlivých sekcí naopak nastupovalo ze dvora bloku a byty sestoupily až na terén, měly by být před nimi jejich předzahrádky.

Podobně i v případě existence obchodní vybavenosti v přízemí lemujících budov není možné takové provozy zásobovat z pouhé parkové cestičky, jak projekt navrhuje.

Komentář k jednotlivým architektonickým objektům

1/ Hlavní vodní prvek – MEANDR

Po technické stránce je betonová plastika těchto tvarů nereálná bez založení do nezámrzné hloubky a bez několika náročných nepropustných dilatací. Po funkční stránce by byl podle mého názoru MEANDR s malým protékajícím praménkem vody problematickou atrakcí. Nicméně i v hypotetickém případě, že by MEANDR uživatelsky atraktivní byl, nemohl by být zasazen do travnaté plochy – komplikované navíc dramatickou topografií terénu. Jsem si jistý, že by za něj žádný správce veřejného prostoru nechtěl převzít odpovědnost. MEANDR by musel zasazen do udržovatelného pevného povrchu.

2/ Modulární lavice v trávě

Sedět na podivně zřetězených betonových bednách uprostřed trávníku je natolik absurdní představa, že ji nechávám bez komentáře.

3/ Opěrné zdi parkových cest na jejich křížení

Nechápu, proč řešit půlmetrový terénní rozdíl finančně náročnými velkoplošnými atypickými prefabrikáty, když tutéž ú ohu nabízí řešit řada betonářských firem za zlomek ceny jejich stavebnicovými prvky z certifikovaných výrobních programů.

Architektonický efekt těchto zídek – zvednuté travnaté cípy u křížení parkových cest – vyznívá podle mého dojmu jako agresivní a krajinu zraňující akt.

Komentář k technologickému vybavení vodního prvku

Vodní prvek určený pro hry dětí – bez jakékoli zábrany proti volnému přístupu psů – by byl podle mých zkušeností hygienicky zcela neprůchodný.

Poznámka k textové části bakalářské práce

Pokud by bylo součástí oponentního posudku také hodnocení úrovně českého jazyka, musel bych jí přiřadit stupeň F.

Klasifikace celkové bakalářské práce

Předložený návrh parku oslní na první pohled svojí tvarovou ambiciózností. Při hlubším prostudování bohužel vyjde najevo jeho architektonická prázdnota a funkční i realizační nereálnost. Zpracování požadovaného zadání bakalářské práce je natolik povrchní, že jeho autorovi nemohlo přinést ani žádoucí profesní přínos.

Bakalářskou práci hodnotím mezi stupni E a F a ponechám na rozhodnutí komise, zdali je možné ji přijmout jako dostatečnou. Je mi líto, že musím vyslovit tak příkré hodnocení, ale novému smíchovskému parku, bych navrženou podobu opravdu nepřál.

V Praze 14/6/2019

Akad. arch., Ing. arch. Václav Králíček

PS

Oponentní posudek byl studentovi Sebastianu Traplovi odeslán elektronicky.